

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díj egész évre: 1 korona.

Bibliavasárnap.

Régi szokása a keresztény egyháznak, hogy az esztendő egyik vasárnapját a bibliának szenteli. Minden vasárnap a bibliából prédikál a hitazonok, de évenként egy vasárnap a bibliáról beszél. Ezt a vasárnapot nevezzük bibliavasárnapnak.

A biblia a legöregebb könyv. Némely része 3000 esztendőnél idősebb. A legújabb részei is csaknem 2000 évesek már. Csodálatos, hogy ennyi idő alatt megmarad változatlanul. Pedig mennyi viszontagságon ment keresztül! Hány ellenség tört ellene! És mégis: évek jöttek, évek multak; ellenségek támadtak és ellenségek pusztultak, de a biblia mindig megmaradt győztesnek. Ma a huszadik században a leghíresebb és legnagyobb emberek nem csak olvassák, de belőle merítik erejüket korszakotalkotó tettekre.

Ósi volta leginkább emlékeztet bennünket arra, amit az Úr Jézus mondott: „Ég és föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképpen el nem múlnak“. És így a biblia tényleg a legbiztosabb fundamentum lehet, melyre építhetünk. Látjuk a világban, hogy a különböző életelvek egymást váltják fel. Jön egy tudós és hirdeti meggyőződését. Nemsokára a fél világ követi. Azonban nem tart soká, jön egy másik tudós és akkor ismét ennek elveit akarják elfogadni az emberek. És ez így tart már mióta a világ áll. De azok, akik kezdettől fogva a biblia elveit sajátították el, ezek megkíméltettek mindenféle nyugtalanságtól és gondoktól. Mert amíg minden változik és múlik, addig magmarad egyformán és örökké a biblia. Ha tehát nem akarsz az életben, mint a háborgó tengeren ide-oda vettetni, úgy szegődj a biblia követői közé.

A bibliában csodálatos erők rejlenek. Aki beléje mélyed, nemvárt hatását érzi önmagán. Döntő befolyást gyakorol a Szentírás egész életünk alakulására. Sokakat láttunk elindulni az élet tengerén. Bolyongtak és hanyatttettek ide s tova. De azok közül, akik a biblia kormányása alatt indultak el, valamennyien vigan hajóztak a cél felé. És a bolyongók közül, akik idejében a biblia hatása alá jutottak, mind irányt változtattak és most már békeességben folytatják útjukat.

Általában épen ebben különbözik a biblia tudománya, minden más tudománytól, hogy míg ez utóbbiakban semmi biztosíték nincs arra hogy sikert nyujtanak, addig a biblia tudománya a sikert is biztosítja. Tehát a biblia az élet számára ad bölcsességet és egyidejűleg megmutatja az erőforrást ahonnan szükségleteinket fedezhetjük. A biblia tudománya az életben kitapasztalható. Minél mélyebben hatolunk belé, annál inkább válik meggyőződésünké és annál észrevehetőbben fog életünkben kinyilvánulni.

A bibliában találjuk meg azt, akire szükségünk van mindnyájunknak: az élő Üdvözítőt. A biblia olvasása és tanulmányozása alatt az Ő befolyása alá kerülünk. Innen a titokzatos ereje, innen összehasonlíthatatlan értéke. Vedd elő bibliádat és tanulmányozd. Hidd el, boldog leszel!

Mindeneknek atyja.

Akkor leszek boldog,
Hogyha tisztán, hiven
Egyedül csak téged
Fog szeretni szívem,
És magát egészen
Te neked átadja,
Mindeneknek atyja!

A halandó ember
Nélküled nem élhet;
Forrás vagy, belőled
Árad ki az élet,
Elvész menthetlen, ki
E forrást elhagyja!
Mindeneknek atyja!

Mint e földi élet
Függ csak egy hajszálon:
Üdve is melyet ad,
Füst buborék, álom:
A valódi üdvöt
Hív szerelmed adja,
Mindeneknek atyja!

A bűt, elválhatlan
Társát az életnek,
Mily nyugodtan tűrik,
Kik téged szeretnek!

A nyomort jóvoltod
Élve változtatja,
Mindeneknek atyja!

Boldog, oh ezerszer
Boldog, kinek keble
Hozzád vonzó, forró
Vágygal van eltelve.
Él, élvez keservét
Nálad kinyughatja,
Mindeneknek atyja!

Gyűjtsd fel hát irántad,
Gyűjtsd hő lángra szívem,
Hogy téged szeressen
Forrón, tisztán, híven;
Benned lelje nyugtát
Lelkem gondolatja,
Mindeneknek atyja!

Lúdzár Miklós.

Apróságok Wesley életéből.

13. Reresztény reftenthetetlenség. Egy vasárnap délutánján Hullban egy szép öreg templomban vett részt az istentiszteleten Wesley. Az istentisztelet után egyik szomszéd faluba ment. Óriási tömeg ember gyűlt össze az utcán. „Oly erős hangon, amint csak tudtam“ beszélt Wesley, „a következő igéket kiáltottam feléjük“: „Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de a lelkében kárt vall!“ Néhány ezren nyugodtan hallgattak meg; mások azonban úgy viselkedtek, mint ördögösök. Minden oldalról sárral és kövekkel dobáltak reánk, de soha sem találtak el engem. Mikor beszédem befejeztem, a fogatombot kerestem; azonban a kocsis elhajtott volt. Erre egy úriember saját fogatába kért. Ez azonban annyira megtelt volt, hogy egy úrnak a térdére kellett ülnöm. Amint a néptömeg észrevett bennünket, amit csak felvehettek az utca kövezetéről, azzal felénk dobáltak. De a testes utitársam megvédett, úgy hogy sértetlen maradtam.

„Azután Barnard Castle-ba kocsiztunk. Amikor ott a meghatározott időben elkezdtem prédikálni, oly nagy tömeg volt jelen és oly hangos beszélgetés folyt, hogy csak a legközelebb állók érthettek meg. — Ekkor az ellenséges érzületűek egy tűzoltó fecskendőt hoztak és a tömegre fecskendeztek. Engem azonban egy csepp víz sem ért. A prédáció után ismét lakásomra tértem vissza. Ez nem volt mindig olyan, amilyent kívántam, de amit a gondviselés jelöl ki, az mindig jó. Hálószobám egyúttal pincéül is szolgált, ahol, természetesen a levegő na-

gyon is hiányzott. Az ablakot kilyukasztottam, hogy több levegő áradhasson be és így jól aludtam reggelig.“

14. Hitnyugalom György király ellen való lázadás idején. 1765-ben György király ellen való lázadás idején Wesley Newcast-leba érkezett. Félelem és rettegés vett erőt az egész lakosságon, miután mindenki a-lázadók támadásától félt. Ekkor Wesley, Jónás 3, 9. versről prédikált: „Kitudja, talán visszatér és megengesztelődik az Isten és elfordul haragjának búsulásától és nem veszünk el.“ — „Szent örömmel volt szívünk megtelve“ írja Wesley, „mert az Úr az Ő igéjét sokak szívében megáldotta. Mikor az utcára felvonult a polgári őrőség, többen aggódtak miattunk, mert a házunk a város falán kívül esett. Az Úr azonban tüzes fal volt körülöttünk. A testvéreket imára és bójtra buzdítottam és nem hiába vártunk az Úr segédelmére. Megörzött Ő mindnyájunkat minden bajtól.“ Nem hagy Ő senkit megszégyenülni, aki benne remél.

15. Wesley önmegtartózkodása. Fáradságos utazása Nelsonnal Corwallisban. Wesley nem aludt mindig puha tollakon utazásai alatt; néha igen rossz, kemény ágyon kellett meghálnia, különösen utazópredikátorságának első éveiben. Egykor Nelsonnal, egyik ki nem képzett prédikátorával Corwallisba utazott, mielőtt ott a Metodizmus megalapítva volt. „Ezalatt ott az egész idő alatt Wesley úr és én egy padlásszobában aludtunk; az ő párnájával az én felöltöm szolgált, én pedig egy könyvre hajtottam fejem. Miután csaknem három hétig prédikáltunk és laktunk e helyen, Wesley egy reggelen 3 órakor felébredt, megfordult és mikor észrevette, hogy én ébren vagyok, így szólt: „Nelson testvér: maradjunk meg jókedvben. Az egyik oldalom még egészen ép, ha a másikról a bőr már egészen le is jött.“

Hazafelé menet Wesley megállította lovát és szedret keresett. „Nelson testvér, hálásaknak kell lennünk,“ mondta ő, „hogy ezen a helyen, sok szeder terem, mert e tájék, ahol dolgozunk, a legalkalmasabb helyet valaha láttam, arra, hogy étvágyat gerjessen, de a legrosszabb hely, ennek kielégítésére.“

16. Az Istenbe vetett bizalom jutalma. A kvéker álma. A newcastlei munka szépen haladt előre, de a gyülekezetnek nem volt saját istenháza. Wesley úr vett telket és a költség előirányzat a felállítandó épületre 700 fontról szólt. Sokan kételkedtek benne, hogy az épület valaha is elkészülhet. Azonban Wesley így szólt: „Én más véleményen vagyok; miután ez Isten dolga, nincs kétségem aziránt, hogy Ő meg is adja a hozzávalót, hogy a mű befejeztessék.“

Mikor Wesley építeni kezdett, csak egy font és hat shillingje volt. Nemsokára egy kegyes kvékertől a következő levelet kapta: „Téged illetőleg, Wesley barátom, álmodtam. Úgy hiszem, hogy nagy nyájtól körülvéve láttalak, melyet te nem tudtál elhelyezni. Az első gondolatom, mikor felébredtem, az volt, hogy az a newcastlei nyájad lehetett és hogy nincsen számukra imaházad. Mellékeltem egy száz fontos bankót, mely segítsen Téged a ház felépítésében.“

17. Wesley János rendkívüli nyájassága és felebaráti szeretete. Hampson János mondja: „Wesley, Angliában korának talán legjöltevőbb embere volt.“

Szegények iránti bőkezősége határt nem ismert. Jövedelmének nem csupán egy részét, hanem mindenét amije volt odaadta. Földi vagyonának kezelésében három szabályhoz tartotta magát Wesley: „Keress amennyit csak bírsz, takarítsál amennyit csak bírsz és adj amennyit csak bírsz. — Annyit keresek, amennyit csak bírok anélkül, hogy testem vagy lelkem kárára volna. Takarítok amennyit csak bírok, úgy hogy semmit el nem tékozolok, még egy papírlapot sem. Annyit adok, amennyit csak bírok; így biztosítom magam a földi kincsgyűjtés ellen. Hogy ezt megteszem, azt bizonyíthatják barátaim és ellenségeim egyaránt.“ — Pontos számadást vezetett minden bevett és kiadott fillérről élete utolsó évéig.

Aratási hálaünnep.

Ismét beköszöntött az év eme legfontosabb időszaka, az ős. Az egész esztendő fáradtsága most nyeri el jutalmát. A mai háborús időben kissé veszedelemben vagyunk megfelekedni arról, hogy Istennek ilyenkor különös hálaival tartozunk. Máskor magától értetődő volt, hogy ilyenkor szép ünnepélyeket tartunk és örömmel énekelünk az Urnak hálaénekeket. Most talán némelyek azt hiszik, hogy miután egész figyelmüket és érdeklődésüket a harcéri események kötik le, szabad a hála eme külső kifejezéséről is megfelekedni.

De igaz-e ez? Nem-e kell sokkal inkább hálatelt szívünket az Úrhoz felemelni, épen a jelen borús viszonyok idején? Gondoljunk csak egy kicsit azokra, akiknek földjünkön a háborút viselik. Van-e ott aratás? Igen van, de az arató a halál. Amellett, hogy minden vetés elpusztult, sokaknak házaik felgyújtották és szeretteiket meggyilkolták. Mennyire más aratás ez, mint a miénk! Mi csak hírből meg újságból tudunk meg va-

lamit a sok szenvedésből, mi magunk ezalatt biztonságban vagyunk és jól érezzük magunkat. És az aratás is végbement. Az eredménnyel meg lehetünk elégedve. Isten megtöltötte csüreinkeket és kamráinkat. Már gond nélkül tekintünk a közelgő rideg tél felé.

Nem-e volna tehát csunya hálátlanság ha a mai viszonyokra hivatkozva Istennek nem akarnánk megadni azt, ami az Istené? Mernénk-e még azután Istenhez tekinteni és a vész idején tőle oltalmat várni? . . . Gondoljunk hát arra, hogy az ajtó előtt áll az aratási ünnep! Vessen számot kiki a magában és készüljön fel a maga adományával és járuljon úgy az Úr elé. Ez a fontos: az Úr elé. Nem embereknek, hanem Istennek szolgálunk és így nem embereknek, hanem Istennek is tartozunk.

A jövődő sok mindenfélét takar el szemünk elől. És különösen sok mindent remélünk most a jövőtől. Sokan mondják: ki tudja mit hoz a tél? Sokan félnek a háború elhúzódásától. De ha az Úrral rendben vagyunk, ha Istenünkben bizni megtanultunk, akkor nyugodtak vagyunk a jelenben és nem félünk a jövőben. Az Úr a mi Atyánk Ő mindenkor gondunkat viseli. Amiként ellátott minket az elmúlt munkaévben, úgy velünk lesz a télen is és azután is! Dicsértessék az Ő szent neve!

Kicsoda Jézus?

Kicsoda Jézus? Nem mindenki tudja! Azonban mindenkinek *kellene* tudni. Tudod-e te? Gondolkozzál csak róla egy kicsit. Talán emlékszel sokra, amit róla tanultál. Én szeretnék neked ezen soraimmal ebben segíteni. Itt van az ő csodálatos születése Betlehemben, amely alkalommal az augyalok énekeltek és ahol őt a pásztorok és a napkeleti bölcsek meglátogatták; itt van a tizenkét éves Jézus a templomban, amint ő oly bölcsen kérdez és felel, hogy mindenki csodálkozik; emlékezünk rá mint keresztelte meg János 30 éves korában és mint kezdte meg ezután hivatását, mint szállt le reá a Szentlélek és mint kísértetett meg a pusztaiban az ördögtől, kinek azonban ellentállt; emlékszünk arra, hogy Jézus oly egyszerűen és mégis oly csodálatosan prédikált és sok csodát művelt, eszünkbe jut azonban az is, hogy volt sok ellensége is és hogy ezek végre keresztre feszítették; itt ne feledd el, hogy Jézus keresztre feszítetté magát azért, hogy az embereket és téged is a bűntől megváltson! Továbbá sírjára is gondolunk, valamint dicsőséges feltámadására: arra, miként jelent meg tanítványainak és mint ment

fel végre a mennyekbe. De nem szabad elfelednünk, hogy a világ megítélésére újra elfog jönni. Te mindezekre emlékszel, és én kérlek adj szívből hálát Istennek, hogy alkalmat adott neked arra, hogy Jézusról valamit tanulj.

Azonban amit tanultunk, helyesen fel is kell használnunk, különben nincs hasznunk belőle. Egy híres költőt megkérdezte egyszer barátja: „Mi a véleménye Krisztusról?” Épen a kertben sétáltak. Egy virágágnál megállva, a kérdezett rámutatott egy virágra, és így szólt: „Ami a nap e virágra nézve, az Jézus lelkemnek.” Nagyszerű bizonyágtétel, nemde! Ő ismerte az Úr Jézust, épen így a napot is. De még inkább: *Jézus oly benyomást tett lelkére, mint a nap sugara a virágra.* Mi az előbb kérdeztük: „Kicsoda Jézus?” Nekünk még másként kell feltennünk e kérdést, „Kicsoda Jézus neked?” Ne gondold: ő valamikor élt, hanem emlékezz meg arról, hogy ő mint Istennek fia örökkévaló és mindenüttjelenvaló. Ő meg akarja mutatni magát neked is. Jézus a *legjobb barátod* akar lenni, aki jót akar neked, téged szeret, kire mindent rábízatsz, jó és gonosz napokban egyaránt jóbarát, még a halálban is. Köss vele barátságot, ha nem is látod: Jézus oktatni akar, mint a legjobb tanító. Meg akar tanítani arra, mint menekülhetsz meg a kárhozattól, és mint lehetsz boldog gyermeke Istennek és polgára a mennyországnak. Keresd meg az ő tanát és

fogadd el! Jézus a *Megtartód* akar lenni, aki lelkedet meggyógyítja, aki megvált minden vétkeidről. Osodálatos ereje van. Kérd őt és bízd magad reá! Ő a legnagyobb hibát is helyrehozhatja. Jézus a *kapu*, melyen át a *mennybe* jutunk: Általa üdvözülhetsz. Ő mondá: „Senki se jó az atyához ha nem én általam.” „Aki általam jut be, üdvözül.” A mennynek csak egy bejárata van és ez Jézus.

Azonban, ki mind ez áldásokat óhajtja, annak Jézust *keresnie* kell, az ő szavára kell hallgatnia, tőle kell tanulnia, vele kell érintkezésbe lépnie, neki teljes szívből hinnie, őt szeretnie és tisztelnie és neki engedelmeskednie. Nem szeretnél-e te is Jézus tanítványává lenni? Mehner Alfréd.

Elhalasztás.

Egy hajadont kért egyszer egy lelkész arra, hogy szentelje magát az Úrnak és térjen meg. Az könnyelműségében így válaszolt: „Ha nyolcvanéves leszek, akkor majd megtérek.” De kis idő múlva gondola magában, leszek én olyan öreg? Benső hang így szólt hozzá: Hiszen nemsokára már meghalhatasz! erre elhatározta magát, hogy szívét *azonnal* Jézusnak ajándékozza.

Mikor szándékozol *te* megtérni kedves olvasó? Ha öreg leszel, vagy *most*? Határozd el magad!

Methodista istentiszteletek tartatnak:

Budapest, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és csütörtök este 8 órákor.

VI., Petneházy utca 25. (Angyalföld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.

Bácsfeketehegy, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/2 8 órákor.

Budakeszi: Vasárnap és Csütörtökön este 8 órákor.

Cservenka: Kéthetenkint.

Csuróg, Szük-utca 1211.: Vasárnap d. u. 8 és csütörtök este 1/2 8 órákor.

Kishegyes: Időnkint.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.

Kiskőrös: Időnkint.

Kucora: Vasárnap d. u. 8 és Péntek este 8 órákor

Kula: Szerda este 8 órákor.

Nagyszékely: Időnkint.

Óbecse, Mező utca 64.: Vasárnap d. u. 8 és Péntek este 1/2 8 órákor.

Ósódv: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Szeghegy: Vasárnap d. e. 1/2 9, d. u. 2 és este 1/2 8 órákor; Kedden este 1/2 8 órákor.

Szentfamas: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 1/2 8 órákor. Szerda és Csütörtök este 1/2 8 órákor.

Tizsakalmánfalva: Vasárnap d. e. 9 és este 1/2 7 órákor; Szerdán este 7 órákor.

Újszivác: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Újverbász, Rákóczi F. út 436: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 8 órákor; Szerdán este 8 órákor.

Újvidék: Jenőhereceg utca 5.: Vasárnap d. e. 10 és este 1/2 8 órákor; Csütörtök este 8 órákor.

Szeretettel meghívjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kiadja: a „Keresztény könyvesház” k. f. szöv. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felelős szerkesztő: **Jakob János, Újverbász.** Bács-megye.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbázon.

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díj egész évre: 1 korona.

Mi lesz?

Ki mondhatná meg, hányan teszik fel mostanában e kérdést! Számuk bizonyára legio. Ez mutatja, hogy régen nem érezték magukat oly bizonytalanságban, mint épen most. Mintha a föld megmozdult volna lábunk alatt. Rettenetes volna, így sokáig élni.

Látjuk ebből, hogy az ember biztonságban kíván lenni. Ezért biztosítják magukat az emberek a rendes viszonyok között is. Nem szeretünk kellemetlen meglepetéseknek kitéve lenni. És ez természetes is. Jobb egy falat kenyér a nádfedél alatt nyugalomban, mint egy fényesen terített asztal mellett ülni de rettegésben és félelemben.

De hát biztonságban van-e a mi életünk, úgy hogy semmitől félnünk nem kellene, a béke idején? Avagy bizonytalanságban van-e az életünk most, hogy az egész világ fegyverben áll? Ez attól függ, hogy milyen állásponton vagyunk. Ha nem tudjuk azt, hogy Isten a mi gondviselő Atyánk, akkor a legnagyobb béke idején is retteghetünk, mert érezzük, hogy életünk csak egy hajszálon függ; viszont, ha Isten védő kegyelmét tapasztaltuk, akkor a legnagyobb vész idején is nyugodtan és békességben maradunk, mert tudjuk, hogy egy hajunk szála meg nem görbülhet Isten akarata nélkül.

Világos tehát, hogy mit kell felelnünk e kérdésre: mi lesz? Semmi egyéb, mint az, amit Isten az Ő nagy kegyelmében elhatározott. De hát mit határozott el? Nem tudnánk a jövőbe egy kissé biztosabb bepillantást nyerni. Igenis megtudjuk Isten akaratát a mi szempontunktól egy kissé közelebről is határozni. Isten szeretet és így a szeretet törvénye szerint intéz mindent e világon.

Néha úgy tűnik elő, mintha Isten az egyik embert szeretné a másikat gyűlölné. Így pl. most a háborúban azt hiszik egyesek, hogy Isten nem tudja kinek adja a győzelmet, másrészt, hogy aki vereséget szenved, azt Isten nem szereti. Csakhogy ez nem így áll. Isten nem ember, hanem Isten. Neki nem okoz az ilyesmi nehézségeket Ő látja azt, amit mi nem látunk és Ő tudja azt, amit mi nem tudunk. A legelrejtettebb gondolataink előtte nyilvánvalók. Ő tudja azt, hogy ki bűnös és ki nem. Ő tudja azt ki őszinte és

igazságszerető és ki nem. Isten nem ítél a külsőségek után, hanem szívének szándékai szerint.

Mi lesz? Ha e kérdést illetőleg nyugodt kívánsz lenni, úgy ne a külső helyzetre tekint, hanem nézz Istenre, aki a trónon ül és mindent intéz. Gondolj arra, hogy Őt zavarba nem hozza semmi és mindent a szeretet törvénye szerint intéz. Isten nem akarja, hogy valaki is elkárhozzék, hanem hogy mindenk éljenek örökké az Úr Jézus Krisztus által. Isten szereti az embert és ezért ha ez Őt nem keresi, ha jó szóval int, úgy kénytelen kegyetlen háborúkkal büntetni Minden áron megakar menteni! Hallod-e ezt, kedves barátom? Térj vissza Istenedhez és nem fogsz már többé aggódni a jövő iránt.

Téged dicsérlek . . .

Téged dicsérlek
Én Úram, Isten,
A te szent műved
Ide lenn minden.

Ide lenn, ott fenn,
A merre látok:
Harmatcsepp, porszem,
Napok, világok.

Tied a halál,
Tied az élet,
Úra vagy minden
Nagynak, csekélynek,

Sietek Hozzád,
Az ima szárnyán,
Atyám, fogadd el
Gyermeki hálám'.

Endrődi Sándor.

Apróságok Wesley életéből.

18. Lelkiismeretfurdalás. „Számos évvel ezelőtt” írta Wesley, „meglátogatott egy fiatal leány a charterhouse-iskola növendékei közül. — „Úgy látszik, félig megfagyottál”, mondtam neki. „Ninesen e vékony ruhán kívül semmi öltözéked?” Így válaszolt: „Ez mindenem, anim van”. Pénzt keressem a

zsebeimben, de nem találtam, mert mind kiadtam egy picit előbb. Ekkor hirtelen e kérdés támadt bensőmben: Azt fogja-e mondani a mester, hogy jól cselekedtél jó és hű szolgálóm! Azzal a pénzzel, mellyel e gyermeket ruháznod kellett volna, falaidat ékesítetted fel! — Oh, igazság! Oh irgalom! Nem-e vádolnak engem, az imént vásárolt képek? Ilyen értelemben nézz drága ruháidra! Oh, légy okos a jövőben! Légy irgalmas és díszítsd fel inkább magad jó cselekedetekkel!

19 Wesley mellszobrának eredete. Culy, a híres angol szobrász, egyik vendégének megmutatta a műtermét. Miután ez több híres egykorú ember mellszobrát megtekintette, egy másikhoz fordult, mely különösen feltűnt neki. Culy mestertől megtudta, hogy az Wesley János képmása. „E mellszobor”, mondta a művész, „Shelbourne lordjára ugyanazt a benyomást tette, mint önre. De e műnek különös története van és ezt elakarom önnek mondani, mint annak idején a lordnak.”

Mikor a vendégszobába visszatértek, a következőket mondotta Culy úr az esetről: „Lord” mondá ő, „talán hallott Kegyelmed már valamit Wesley Jánosról, a metodizmus megalapítójáról?” „Természetes”, viszonzá a vendég, „Wesley — különös fanatikus!” — „Igen, Lord, Wesley urat gyakran kérték, hogy festesse le magát; de ő mindig megtagadta a kérelmet, mert ezt csupán hiúságnak tartotta. Minden kísérlet, őt rávenni, kudarcot vallott, úgy hogy végre barátai lemondtak óhajukról. — Egy napon eljött hozzám a templomunk ügyében. A régi tárgyra tértem és felkértem, hogy engedje meg, hogy róla mellszobrot mintázzak. „Nos”, mondottam én, „tudom hogy a pénzt sokra becsüli, mert jót szeret vele cselekedni; ha kérésem teljesíti, úgy hajlandó vagyok az első tíz perenyi üléséért 10 Guineát adni (1 Guinea = 25 k.) és minden további percért 1 Guineát.” „Hogyan”, mondotta Wesley úr, „jól értem én önt? Ön hajlandó nekem 10 Guineát adni azért, hogy rólam mellképet készíthessen! Jó, készen állok rá.” — Erre levetette kabátját, lefeküdt a pamlagra és én nyolc perc alatt a legtökéletesebb mintát készítettem róla. Ezután megmoskodott és én kifizettem neki a tíz Guineát. „Jó”, mondotta Wesley, „sohasem kerestem még ily gyorsan pénzt, de mit tegyek vele?” Jó reggelt kívánva a kísérőjével elbúcsúzott tőlem.”

A tíz Guinea felhasználása. „Az első személy, akivel találkoztak”, beszélte Culy úr tovább, „egy szegény asszony volt, aki az utcán keservesen sírva járt és akibe három kis gyermek kapaszkodott, akik szintén zokogtak. Wesley megállt kísérőjével és ki kérdezte a síró szegény asszonyt. Ettől meg-

tudta, hogy férje börtönbe került adósságaiért és hogy miután mindenét eladta még 18 shilling tartozása maradt. Wesley átadott a szegény asszonynak egy Guineát.

A munkából.

A háboru alkalmat nyújt a keresztényi szeretet kifejtésére. Alig mondhatja valaki, hogy neki nem áll módjában valamit tenni. Aki pénzbeli adományokkal nem segítheti a nagy ügyet, az keze munkájával is hozzájárulhat a szenvedés és nélkülözés csökkentéséhez.

A szenttamási gyülekezeteink példaképpül szolgálhatnak e nagy időkből. Úgy a magyar, mint a német ajkú testvéreink imatermeiket a megsebesült harcosaink rendelkezésére bocsátotta. Már néhány hét óta mindegyik imateremben 15 megsebesült vitéz részesül gondos ápolásban. Többnyire a testvéreink végezik, mint kiképzett ápolók, az orvos utasításai szerint a sebek gondozását is. Az elhelyezett harcosok ellátását Jakob Gyula és neje, valamint az Odry család vállalta el. Természetesen naponta érkeznek adományok, többnyire természetben és így nem csak egyesek, hanem az egész közönség részt kér magának a szeretet eme különös munkájából.

Megtértél-e már?

Alig intézhet valaki ennél fontosabb kérdést hozzád. Méltasd azért figyelmedre néhány pillanatig! Mit ér az egész életed, ha nem térsz meg? Hát hallgasd meg, mi a megtérés, hogy azután Isten hívásának engedve életed neki szentelhesd.

Sajátságos, hogy bár napjainkban ismeretes az, amit a szentírás mond, hogy minden ember bűnös, mégis kevesen vallják azt magukról, hogy ők bűnösök. Nem képezi vita tárgyát az, hogy minden ember vétkezik naponta, de kevesen látják be az ő naponta elkövetett bűneiket. Addig, amíg mindenki ítélkezik s észreveszi felebarátjánál a rosszat, a mulasztást, s ezekért kárhoztatja, önmagán az ember a hibát vagy észre sem veszi, vagy könnyen elnézi. Nem veszed-e észre, hogy vak vagy a saját lelki állapotoddal szemben? Nem ismered magad s nem látod azt, hogy te is bűnös ember vagy s úgy ahogy mást elítélsz és méltónak tartasz a halálra, épen úgy te is biztosan a kárhoztat felé vezető úton jársz! Kérd Istent, ki hív a megtérésre, világosítsa meg elmédet, nehogy tévelyegjél, hanem idejekorán meg-

ismerhesd saját lelki állapotod. Mielőtt megismerted volna magad mi módon térhettél volna meg?

Ha az ember meg van győződve veszendő állapotáról és belátta, hogy úgy amint van meg nem állhat Isten előtt, megfogja alázni magát előtte. Avagy sose bánkódtál-e még vétkeid felett? Sose bántad meg még hibáid és mulasztásaid? Oh, mennyien vannak, akik nem törődnek azzal a mi bűn s egyik vétkeket a másik után követik el anélkül, hogy egyszer is meggondolnák hová fog ez vezetni. „Bánjátok meg“ mondja a szentírás, mert különben önmagatokat viszitek a romlásba. Az az ember, aki bánkodik, szomorkodik bűnei felett és bűnei eltörlése után fog vágyódni.

Akinek Isten eme vágyódást szívébe plántálhatja, annak Isten megadja ama erőt, hogy egy döntő lépést tegyen és ez a megtérés. Az, aki megismerte a borzasztó állapotát, melybe a bűn sodorta, aki látja, hogy hová viszi őt a bűn, nem fog kívánni e pályán megmaradni. Egész erejét, egész eszét a menekülésre fogja használni. De van-e kilátás a szabadulásra? Magunkban nincs. Egyedül Istennél lehetséges minden! Fordulj ő hozzá, ha beláttad állapotod s ő megmutatja neked magát az ő nagy szeretetében. Egyszerre fel fog tűnni előtted Jézus Krisztus, amint Ő éretted is meghalt a keresztfán. Ha Őt szemléled, válságos állapotod még súlyosabbnak fog feltűnni előtted. Őneki az igaznak, Őneki a szentnek kellett meghalni éretted, Ő neki meg kellett halni bűneid miatt!

Előtted áll Jézus az Ő szerető hívó hangján szólítva s ha visszafordulsz, mögötted látod lefolyt életed, teli bűnnel és vétkekkel, melyeket szívedben, szájaddal és cselekedetek által is elkövettél. Még hallod a bíró szavát szívedben: „Átkozott ki nem tartja a törvény ígét!“, de Jézus hangja is elhallatszik szívedbe. „Irgalmasságot akarok és nem áldozatot. Mert nem az igazakat hívogatni jöttem, hanem a bűnösöket megtérésre.“ Szívedben ama meggyőződés válik kétségtelenné, hogy választhatsz a kettő közül. Vagy Jézust választod és vele bűnbocsánatot és örök életet nyersz, vagy e világot s bűnös életedet és örök kárhozatra jutsz.

Ebbe a válságos helyzetbe jut minden ember, ha Isten lelke által a bűn álmából felébredt! Válságos e helyzet a legnagyobb mértékben, mert aszerint, amint döntessz életet vagy halált választasz. Ha Jézushoz fordulsz, Őhozá térsz meg s örökre bűnűt mondassz minden bűnnek, üdvösséget nyersz. Már abban a pillanatban Isten gyermekévé lettél s békesség, nyugalom és biztosság fog

szívedbe költözni! Oh, vajha Jézushoz térnél meg *most* mielőtt késő van!

Követed-e Jézust? Sokan állítják, hogy ők megtértek már, de életük nem bizonyítja azt, hogy követik Jézust. Már pedig az nem lehet közömbös senki előtt sem, vajjon ő Isten gyermeke-e, vagy nem! Ha mi Jézust követjük az övéi vagyunk. Viszont ha Jézuséi akarunk lenni, *követniük* kell őt. Ő így szól igéjében: „Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztyét és kövessen engem.“ Az aki Jézust követi, a bűnt és mindent ami bűnbe vezet megvet és viszont mindent megtesz ami őt Istennel bensőbb közösségbe juttatja. A *szeretet* törvénye uralkodik Isten gyermekeiben. „A ki nem szereti az ő atya fiát, a halálban marad.“ Szeretted-e azt akivel érintkezel? *Megteszessz-e* mindent arra, hogy úgy te mint felebarátod egykor Isten dicsőségében lehessetek? Vagy talán még gyűlöletet is táplálsz egyik testvéred iránt, akit Jézus szintén megváltott az ő drága vérén? „Aki gyűlöli az ő atya fiát, mind embergyilkos az.“ Ezt mondja a szent Írás és te talán ezen túl akarod tenni magad? Tekints Jézusra és tanulj tőle szeretni!

Készen vagy-e a halálra? Wesley urat így szólítá meg egyszer egy hölgy: „Feltéve, hogy bizonyosan tudná, hogy holnap éjjel 12 órakor meg kell halnia, mi módon töltené el idejét addig?“

„Épen úgy, amint ezt most teszem,“ válaszolta ő, „Ma este és holnap reggel 5 órakor Gloucesterben prédikálnék, aztán Tewksburgba lovagolnék, hogy délután prédikáljak és este osztálygyülekezetet tartsak. Azután Martin barátunk házába mennék, hol megvacsorálnék és a családdal társalognék és imádkoznék; 10 órakor szobámba mennék, magam mennyei atyám oltalmába ajánlanám, lefeküdnék, elaludnék és a dicsőségben a mennyekben újra felébrednék.“

Vajjon *te* is így kész vagy-e, szeretett olvasóm, meghalni és Isteneddel találkozni? Ha nem, úgy térj meg és élj Istennek tetsző életet, hogy meg ne szégyenülj, ha az Úr hívni fog.

Jelen!

Az 1870. év őszén a háború idején egy franciaországi kórházban reménytelen állapotban feküdt egy katona. A szobában tartózkodó orvos vette észre, mint lesz gyengébb és gyengébb a katona ajkáról elhangzani: „Présent!“ A doktor nem tudta mit jelent sen ez; de azért a beteghez megy és barátágosan szelíd hangon kérdező: mit kí-

ván? „Semmit“ — válaszolá a katona — „de hallom, hogy a meenyországban gyülekeznek és mivel az én nevemet hallottam, válaszolék „Présant!“ „(jelen).“ Az orvos csodálkozva hallja ezeket és mert úgy tűnt elő neki, hogy a beteg nagyon halovány, lehajolt hozzá és megfogta kezét. — Megvolt halva. — Adja az Úr, hogyha ő hív minket, készen találjon bennünket e szóval ajkunkon: „Présant!“

Halogatás.

Három erős és bátor diák fürdött egy folyóban, közel a vizesések felett. Mintán egy ideig uszáltak megegyeztek abban, hogy lefelé indulnak. A lassan folyó víz csendesen vitte tova őket; amint azonban a vizesések felé közeledtek, érezték a diákok, hogy az ár gyorsabbodott. Kettő közülök nyugtalanmá lett azonnal és a partfelé úszott. A szárazra kijutva a társuk után kiállítottak, hogy az merészségével életét kockára ne tegye. Ő azonban nevetve viszonzá: „Az úzás nagyon kellemes“.

Barátai megiszonyodtak e vakmerőségtől és feléje kiállítottak: „Siess a partfelé, mert különben a vizesések alá kerülsz“. Újra nevetett csak és így válaszolt: „Az úzás igen kellemes“. — Egy pillanat múlva érezte, hogy az ár borzasztó sebességgel viszi lefelé. Éz megijesztette és azonnal teljes erejével a part felé iparkodott. Oh, hogy küzdött a sodró árral! Hiábavaló kísérlet! A tomboló folyam kigúnyolta félelmét, zajával túlhangzott kiáltásain és feltartóztathatlanul magával ragadta. Csakhamar a félelmetes helyhez került. Ekkor, karjait kinyújtva a magasba emelkedett, áthatóan elkiáltotta ma-

gát és a következő pillanatban a hatalmas ár a habzó mélységbe vetette. Szomorú látvány! — Fogadd az intést *idejében*. Ne mond: „A vétkezés kellemes“. Ne vesd meg a kérelmet, melyet megmentetésedért hozzád intéznek; különben örök bánat és szenvedés következnek.

Egy kis fiú aggodalma.

Egy auya, hat éves gyermekével lakást ment keresni. Amikor találtak egyet amely egy szobából állt, haza mentek, mialatt a gyermek keservesen sírni kezdett. Mi bajod kérdő az anya csodálkozva? Azért sírok, mert ezt a lakást bérelted ki, mondá a fiú. De, kedves fiam, nem sokkal szebb ez a lakás, mint az amely eddig volt; kérdő az anya. Az igaz válaszolta a gyermek zokogva, de itt nincs kis kamra a lakás mellett ahova mehetnék ha imádkozni akarok.

Ugyan vannak-e még sokan olyan gyermekek, kiknek ilyen változás szomorúságot okozna?

Háládatosság.

Plató három dolgot köszönt meg Istennek: 1) hogy mint férfiú született, 2) hogy Görögországban lakhatott, és 3) hogy Szokratész idejében élhetett.

Mennyi mindenért tartozunk hálával Istennek! Gondoljatok szemeitek értékére, hallástokra, beszéző tehetségekre és testeitek és lelketek minden erejére. Isten adja nekünk a nap világát, eledelt, ruházatot és mindenféle élvezeteket. És Krisztus meghalt mi értünk és megvált és megáld bennünket.

Methodista istentiszteletek tartatnak:

Budapest, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és csütörtök este 8 órákor.

VI., Petneházy utca 25. (Angyalföld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.

Bácsfeketehely, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/2 8 órákor.

Budakeszi: Vasárnap és Csütörtökön este 8 órákor.

Cservenka: Kéthetenkint.

Csurog, Szük-utca 1211.: Vasárnap d. u. 3 és csütörtök este 1/2 8 órákor.

Kishegyes: Időnkint.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.

Kiskőrös: Időnkint.

Szeretettel meghívjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kiadja: a „Keresztény könyvesház“ k. f. szöv. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felelős szerkesztő: Jakob János, Újverbász. Bács-megye.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbázon.